

1. ankomst for et befordringsmiddel og afgang for andet,
2. ankomst til arbejdsstedet og arbejdstidens begyndelse,
3. arbejdstidens ophør og påbegyndelse af hjemtransport.

Til ventetid medregnes derimod ikke den tid, det tager at nå fra hjemmet eller arbejdsstedet til det sted, hvor den offentlige befordring starter, og heller ikke tiden, der medgår til at komme til hjemmet/arbejdsstedet fra det sted, hvor befordringen slutter.

Fradrag for bilkørsel kan foretages, når *transporttiden* med offentlige befordringsmidler tager dobbelt så lang tid som med egen bil og tidsbesparelsen udgør mindst 2 timer om dagen. Ved transporttid med offentlige transportmidler forstås den samlede tid mellem påbegyndelse af befordring med offentlige transportmidler og arbejdstidens begyndelse, samt mellem arbejdstidens ophør og afslutning af offentlig transport.

Ved transporttid med egen bil forstås den tid, der medgår til kørsel fra hjem til arbejdssted og retur med normal kørselshastighed.

Udover reglerne om transporttid og ventetid er der f.eks. regler om befordring over meget korte strækninger og regler om de tilfælde, hvor offentlig befordring ikke er mulig på en trediedel eller mere af hele strækningen.

Disse regler er også fastsat administrativt. Det bemærkes, at der aldrig gives fradrag for udgift til befordring, hvis den samlede strækning, der tilbagelægges, er 1,8 km eller mindre. Ligeledes gives der ikke fradrag for en tilsvarende strækning, uanset om der er offentlig befordring eller ej, hvis afstanden til transportmidlet er 1,8 km eller mindre.

Den nævnte trediedelsregel medfører, at fradraget, hvis den første strækning uden offentlig befordring udgør en trediedel eller mere af hele strækningen fra hjem til arbejdsplads, opgøres efter taksterne for kørsel i egen bil for hele strækningens vedkommende. Det samme gælder, hvis den samlede strækning, der skal tilbagelægges, kan reduceres til en trediedel eller mindre ved benyttelse af bil i stedet for offentlig befordring.

Efter de gældende regler beror det efter det anførte på de konkrete omstændigheder, hvorledes befordringsfradraget efter § 9 C skal opgøres. Efter omstændighederne kan skatteyderne med nogenlunde samme muligheder for befordring til arbejdspladsen opnå fradrag, der er væsentligt forskellige. Det kan f.eks. skyldes, at den ene skatteyder ved at

benytte offentligt transportmiddel får en ventetid, der er lidt længere end ventetiden for en anden skatteyder.

Når der efter de nævnte regler ikke er mulighed for befordring med offentligt transportmiddel, kan udgiften fradrages efter takster, der afhænger af transportmidlets art. Udgift ved kørsel med bil, motorcykel og kabinescooter kan således for indkomståret 1983 fratrækkes med 105 øre pr. kilometer. For knallert og cykel er taksten 20 øre pr. kilometer.

Kun den del af det for hvert person opgjorte udgiftbeløb, der overstiger 2.000 kr., kan fradrages. Fradraget skal desuden være 100 kr. eller derover. Dette gælder, hvad enten der er tale om offentligt befordringsmiddel eller befordring i egen bil m.v.

Den specielle bestemmelse i § 9 D om invaliders og kronisk syges befordringsudgifter giver mulighed for fradrag udover § 9 C. Det særlige fradrag beregnes, når brug af egen bil er nødvendig som følge af invaliditeten m.v., som forskellen mellem den faktiske befordringsudgift og den normale befordringsudgift med f.eks. offentligt transportmiddel. § 9 C finder altså samtidig anvendelse, således at beløbsbegrænsningen af fradraget også omfatter invalider og kronisk syge.

Hvis skatteyderen har befordring mellem skiftende eller flere samtidige arbejdssteder, er der, jfr. ligningslovens § 9 B, tale om egentlige driftsudgifter, der er fradragsberettigede med de faktisk dokumenterede udgifter. I mangel af dokumentation kan fradrag i 1983 for kørsel i egen bil ifølge ligningsrådets anvisninger foretages med 182 øre pr. kilometer indtil 12.000 kilometer i et år og 105 øre pr. kilometer derudover.

Da fradraget efter § 9 B er større end fradraget efter § 9 C, har skatteyderne en klar interesse i at kunne henføre kørslen under § 9 B. For ligningsmyndighederne vedrører administrationen hovedsagelig spørgsmålet om, hvorvidt skatteyderens skiftende arbejdssteder eller flere samtidige arbejdssteder er nødvendiggjort af arbejdets karakter. Kun i så tilfælde gives der fradrag efter § 9 B.

3. De foreslåede regler

Efter det af skatteinspektørforeningen udarbejdede forslag skulle fradraget for befordring mellem bopæl og arbejdsplads alene afhænge af længden af transporten. Det skulle derimod være uden betydning, hvilket befordringsmiddel der blev anvendt, og hvorledes befordringen i øvrigt skete, f.eks. om flere ansatte kørte i samme bil til arbejdspladsen (samkørsel).